

AMERIKANSKI SLOVENE

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina	Subscription
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Dan neodvisnosti

Jutri v soboto dne 4. julija bomo slavili v Združenih državah 160-ti rojstni dan neodvisnosti te dežele. Važen zgodovinski dan je to.

Po vsej deželi bodo slavili to obletnico z največjimi slovesnostmi. Govorniki bodo opisovali važnost tega zgodovinskega dneva. Slavili bodo pionirje tedanje dobe, ki so bili očetje neodvisnosti in prapostosti tega novega sveta. Vse to bo na mestu in oni, ki so vodili borbo in delovali za doseg te neodvisnosti, zaslužijo še veliko več, kakor pa samo take slavnostne prireditve.

V sedemnajstem in še v osemnajstem veku so vladale v Evropi še vedno srednjeveške razmere. Kako je bilo življenje za razne sloje v tistočasnih razmerah, nam pripoveduje zgodovina. Tlačanstvo in prava sužnjost v vseh ozirih. Kakor hitro je bil odkrit po Kristofu Kolombu novi svet Amerika, se je začelo v Angliji in nekaterih drugih državah zanimanje za izseljevanje. Vzelo je sicer dolga desetletja predno so se nekateri drznili na pot. A ko se je posrečilo prvim, so sledili drugi in kmalu so se pojavili v tem novem svetu angleški in nizozemski kolonisti. Anglije je seveda zasledila tiste kraje in nastavila tu svoje oblasti. Ko so se začeli kolonisti gospodarsko razvijati, kolikor so to dopuščale tedanje skromne razmere, so angleške oblasti hitele pridno z obdavčevanjem, ki je bilo v taki meri, da je bilo krivično. Na drugi strani pa ni Anglija dala ljudem nazaj ničesar. Ni skrbela ne za javno varnost, ne za šolstvo in je sploh zanemarjala koloniste v vseh ozirih. V takih razmerah so kolonisti živeli dolga deset in desetletja. Pošiljali so kralju v Anglijo proteste in razne prošnje, pa vse je bilo bob ob steno. Visoki aristokrati se niso zmenili za pravične ugovore in prošnje kolonistov.

Ko je bila mera polna in ko je nezadovoljstvo med kolonisti naraslo do svojega viška, je izbruhnil upor proti Angliji. Odločno so se uprli proti angleškemu izkoriščevanju in tako je nastala revolucionarna vojska, v kateri je igral najvažnejšo ulogo general George Washington, pozneje prvi predsednik in oče neodvisnih Združenih držav.

Dolga štiri leta je vladala krvava vojska za osvoboditev izpod angleškega jarma. Skozi hude preizkušnje so morali tedanji pionirji. A z vztrajnostjo so dosegli končno zmago, skozi črno noč neznanega trpljenja je zasijala zarja boljše bodočnosti, zarja novega svobodnega življenja in baš pred 160 leti na dan 4. julija, ki ostane najvažnejši spominski dan v zgodovini tega sveta, so ameriški kolonisti pred vsem svetom razglasili in proglasili popolno neodvisnost Združenih držav.

Od tistega časa je ta dežela začela rapidno rasti in napredovati v vseh ozirih. Razvila se je kmalu v najbogatejšo deželo na svetu. Postala je vzor prave svobode, vzor najbolj demokratično-svobodne urejene države. V tej deželi so našli tisoči in tisoči varno pribežališče pred političnim preganjanjem v drugih delih sveta. Kaj takega je mogoče samo v najbolj demokratični in svobodni deželi na svetu — v Ameriki.

Zato morajo biti vsi, ki so deležni te velike in široke demokracije v vseh ozirih hvaležni onim pionirjem in očetom te dežele, ki so se borili in so s svojo krvjo in svojim življenjem priborili Združenim državam popolno neodvisnost in svobodo, pod katero edino je bil mogoč ves ta kolsalni napredek in razvoj tega novega sveta.

Slava in čast ameriškim pionirjem! Slava in čast junakom, ki so se pred 160. leti borili za neodvisnost te velike zemlje!

Zivele Združene države! Zivele svobodna Amerika!

Chesterton

V Beaconsfieldu na Angleškem je te dni preminul 62 letni znameniti angleški pisatelj, članar, novelist, dramatik in kritik, Gilbert Keith Chesterton. Iz urada zveze tiskalnice je glasilo poročilo o njegovi smrti, da je z njim preminul eden največjih svetovno priznanih literatov. Da, Chesterton je bil pravi literarni velikan.

Gilbert K. Chesterton je vsekakor zanimiva osebnost, ki zasluži, da se jo omeni v vsaki tiskovni po svetlu. Rodil se je leta 1874 v Kensingtonu (londonskem predmestju) na

Angleškem. Šolal se je v šoli sv. Paula in pozneje v Slade zavodu in sicer za umetnika. Začel pa je dopisovati v časopise in magazine že v svojih šolskih letih. Tudi pesnikoval je in se je pozneje razvil v prav popularnega pesnika. Pozneje se je popolnoma posvetil časnikarstvu, kjer je dosegel briljantne uspehe.

Chesterton je bil velik mislec. Globok po razumu. Mnogo je proučeval in kot vzgojen anglikanec je s svojim umom in srcem iskal Boga. Ker so mu dvomi v anglikanizem rušili zavest, da je v pravem, se je leta 1922. po globokem razmišljanju in proučevanju spustil v naročje katoliške cerkve, v kateri je našel kar je iskal, namreč Boga in z njim oni notranji mir in zadovoljstvo srca, ki ga je v anglikanizmu zastoj iskal.

Eno največjih njegovih literarnih del je knjiga "Zakaj sem jaz katoličan?" — ki jo je založila Dodd, Mead & Co. v New Yorku. V svojih 85 poglavjih poda prezanimivo proučevanje najtemelnejših zadev, na katerih sloni globoko versko prepričanje, spoznanje in dognanje iskalca resnice in resnične prave vere. Ta iskalec resnične prave vere in pravega Boga je bil Chesterton sam. Našel je, kar je iskal, kakor sam pove, v katoliški cerkvi.

Konvertit — spreobrnjenec Chesterton bo ostal na obzorju katoliškega laištvaja ena izmed najsvetlejših zvezd.

VABILO NA PIKNIK

Chicago, Ill.
Prav prijazno ste vabljeni vsi rojaki v Chicago in krog Chicago, da se udeležite farnega piknika prihodnjega nedeljo, 5. julija. Vsako leto pohitimo enkrat v prosto naravo, da se skupaj kot ena farna družina pozabavamo.

Naša farna nedelja je bila prva nedelja v juliju že zadnja leta, tudi letos bo to naša nedelja.

Sicer bodo tudi v Lemontu velike slavnosti. Žalibog se naša farna korporativno ne bo mogla udeležiti, ker smo prepozno zvedeli za načrt Lemonta in ni bilo mogoče dobiti drugega dneva. Toda to ne sme motiti tistih, ki so računali na Lemont, da ne bi prišli predvsem k nam. Na razpolago vam bodo truki, ki vas bodo za majhno odškodnino prepeljali v Lemont za dobro uro.

Toda naglašam pa, da šentšefančani v prvi vrsti mislite na ta piknik. Dobro veste, da je piknik eden najboljših sredstev, da si cerkev dobi nekaj dohodkov za odplačilo poletnih obresti.

Piknik se bo vršil na prostoru Mr. Kega v Willow Springu. Prišli bomo ob enih popoldan. Od dvanaestih do prve ure se zbirajte tisti, ki se bote poslužili naših trukov, zbirajte se pred cerkvijo, odkoder odromamo točno ob enih.

Prevoznina bo stala 35 centov, ki jo bodo vozniki sami pobirali. Garantiramo vam, da bo zabava prvovrstna, da imamo najboljšo orkestralno in bo tudi potreba "prve klase".

Vsa leta se je piknik to nedeljo dobro obnesel, tudi to leto se bo. Prepričan sem.

Prišli bodo od vseh strani tudi naši sosedje iz severne strani. Dosti imamo faranov na severu mesta, ki se radi pridružijo našim bližnjim, kadar gre za dobro stvar naše župnije.

Tudi topot nam bodo prišerno dobrodošli.

Na svidenje torej v Willow Springu.

P. Aleksander, župnik cerkve sv. Stefana.

OD DRUŠTVA SV. DRUŽINE ŠT. 6, DSD.

Waukegan, Ill.

Čenjenemu članstvu našega društva se tem potom naznanja, da se vrši prihodnja redna mesečna seja, kakor je bilo sklenjeno za poletni čas, prvo soboto v mesecu in sicer zvečer. Da bi člani in članice ne premišljevali, se bo li seja vršila tudi prvo soboto v mesecu juliju, jih s tem obvestim, da se bo seja vršila. Zato se vas vabi, da se vsi udeležite seje, ki bo v soboto 4. julija zvečer ob pol osmih v šolskih prostorih. Med drugimi važnimi točkami se bo na tej seji prebral tudi polletni račun, kakor bomo tudi imeli sklepanje o našem pikniku. Zato vas še enkrat prosim, da se v obilnem številu udeležite seje. — Z bratskim pozdravom

Joseph L. Drasler, taj.

SREBRNOMAŠNIK REV. FATHER KEBE

Pittsburgh, Pa.
Enkrat je že bilo na kratko poročano, da se vrši pri fari Matere Božje v Pittsburghu v nedeljo 5. julija izredna slovesnost. Takrat bo namreč obhajal naš dušni pastir č. Father Matija Kebe srebrni jubilej novomašništva.

Jubilant Rev. Kebe je bil rojen v vasi Dolenje Jezero pri Cerknici, kot sin Antona in Margarete Kebe, roj. Martinčič. Oče mu je umrl, ko je bil jublant še dojenček, sedem mesecev star, mati mu je pa umrla v Charle-roj, Pa., kjer je slavljenec župnikoval med Slovaki v župniji sv. Cirila in Metoda od l. 1911-1916.

Kmalu po materini smrti je bil premeščen na hrvatsko župnijo Presv. Srca Jezusovega v McKeesport, Pa. Tu je pastiroval celih 18 let, do l. 1934, nakar je bil prestavljen na slovensko župnijo v Pittsburghu po smrti prejšnjega župnika Rev. Skurja.

Father Kebe je obiskoval ljudsko šolo v Cerknici. Leta 1901 je prišel za svojimi semkaj v Ameriko. Tukaj se je učil pri očetih benediktincih na kolegiju sv. Vincenca v Latrobe, Pa. in dovršil bogoslovne študije na pittsburskem semenišču tudi v Latrobe, Pa.

V Ameriki je jublanta vpejal v šolo blagopokojni Rev. John Kranjec, tedanji slovenski župnik v Pittsburghu. V mašnika je bil posvečen v juliju leta 1911 in iscer po prevzvišenem tedanjem pittsburskem škofu Johnu Regisu Canevinu; novo mašo je pel tudi v slovenski cerkvi Matere Božje, Pittsburgh, Pa., kjer bo pel tudi srebrno mašo prihodnjega nedeljo ob 10:30 dopoldne.

Rev. M. F. Kebe ima v Ameriki štiri brate, Jožeta in Franceta v Greensburgu, Pa., Janeza in Antona v Cliff Mine, Pa., njegova sestra Marija, poročena Smith, pa živi v Homer City, Pa. Poleg teh ima v Ameriki tudi veliko število nečakov in nečakinj.

Naj veljajo č. g. novomašniku naše čestitke za iskreno željo, da bi mu zamogli čestitati tudi k njegovi zlati maši. Ad multos annos!

CERKVENI PIKNIK

Moon Run, Pa.
Že večkrat sem bral v Amerikanskem Slovence, da g. urednik želi da bi iz vsake naselbine poslali kak dopis vsaj enkrat na teden, zato sem se sklenil tudi jaz oglasiti. — V tukajšnji naselbini pa ni kdo ve kaj novic. Z delom je bolj slabo. Tako le, kakšen teden se dela po pet dni, potem pa po eden ali dva dni na teden. Tako se zasluži komaj toliko, da se človek preživi. Za kaj drugega največkrat ni niti misliti. Da bi kdo hodil sem za delom, mu torej ne svetujem, ker bo, kakor se sliši, tukajšnji premogorov kmalu izčrpan. Za par let, kakor se sliši bo se dela po malem, dasi bodo potrebovali vedno manj delavcev. Kaj in kako bo pa potem, ne vemo. — Z nabiranjem novih naročnikov imam tudi smolo. Čudno se mi zdi, da se branijo katoliškega lista tudi taki, ki bi ga lahko naročili. Premalo vere je med narodom, dasi smo vsi prišli kot dobri katoličani iz starega kraja in je tukaj nad nami isti Bog, kot je bil v starem kraju, ki pušti sijati na nas isto sonce, pa so se nekateri udinjali dolarskemu bogu, ker so se preveč preobjeli kruha, pa se zna zgoditi, da jih bo ta "bogi" pustil na cedilu. Dobro je gledati na telesne potrebe, pa pri tem ne smemo pozabiti duhovnih potreb.

K velikemu cerkvenemu pikniku se pripravljamo za dan 4. in 5. julija, na katerega vabimo vse prijatelje Slovence iz bližnjih naselbin. Rojaki, povejte to še drugim, ki tega ne vejo. Če kateri ne ve za prostor, naj vpraša za Portman prostor, ali naj se obrne na podpisane. Vsi dobrodošli. — Pozdrav čitatelem in naročnikom ter prijateljem.

Jakob Drasler

KAJ NOVEGA V ELKHARTU?

Elkhart, Ind.
Ni še dolgo tega, kar sem poročala v listu Amerikanski Slovenec, da smo se zabavali in vrteli v dvorani dne 30. maja. Danes že lahko spet poročam, da smo se v soboto 20. junija zopet pravi pošteno zabavali. Kar tri rojstne party smo imeli in poleg še malo dvajsetletnico za Prijateljo družino in vsi ti so bili deležni nekaj daril. Vsi so pa bili zelo presenečeni, ker niso vedeli za kaj se gre. — Najpoprej je bilo rečeno, da se napravi party za N. Strukelj iz Clevelanda, ker se je vedno rada odzvala našemu povabilu. Zato smo so dogovorili, da jo mi enkrat povabimo in ji priredimo party. Samo vedele nismo, kako bi naj jo dobile. Pa sem se domislila, naj se ji piše, da je Mrs. Gasperlin bolna in da jo želi videti. Seveda, je bila takoj pripravljena. Omenjeni dan res pride in hoče takoj k Mrs. Gasperlin. Pa sem rekla, naj jo poprej zapeljejo k Mrs. Prijatelj in k Dorothy Zupančič in potem naj ji rečejo, da je pri nas nekoliko pive za popiti, katerega naj pridejo poprej nekoliko popiti, predno gredo k Mrs. Gasperlin. Nekako ob pol osmi uri so res prišle vse skupaj in nobena ni vedela da je party njej namenjen, vsaka je mislila da je za drugo, zato so vse molčale. Ko so nas videli vse veselo in je začela igrati muzika, je ona takoj vedela, da z bolnico ni vse. Veselo smo se zabavali in vsaka je dobila mal spomin. — Ker sta Mr. in Mrs. Prijatelj obhajala ravno 20 letnico, sta jima sin in hčer podarili za ta dan lep spomin in tako smo se zabavali do tretje ure zjutraj. V nedeljo popoldne smo pa zopet imeli goste, ki so prišli z Michigana. Vse je bilo veselo in se lepo završilo, da nam ta dan ostane v prijetnem spominu vsem. Saj pravijo, da je veselje najboljši zdravnik in po tem se tudi mi ravnamo.

Vreme je pa letos nekam mrzlo in brez dežja, da vlada že popolna suša. Ako res ne bo kmalu potrebnega dežja, bomo imeli slabo letino in zopet bo draginja. — Toliko za danes, pa drugič še kaj. — Pozdrav vsem ki to berejo, Father Odilo naj na kaj poroča, kako je tam okoli Kranja.

M. Oblak

NAZNANILO IN PRIPOROČILO

Naše rojake naročnike po zapadni Pennsilvaniji obveščam, da jih bo te dni obiskal naš potovalni zastopnik za Pennsilvanijo in vzhodno Ohio Mr. Michael Tomšič, iz Toustona, Penna., ki je pooblaščen sprejemati za list "Amer. Slovenec" naročnino, oglaševanje, prodajati knjige naše knjižarne in sploh vse, kar je v zvezi z našim podjetjem. Vsem rojakom, ga najtopleje priporočamo, da mu gredo na reko in mu pomagajo pri plemenitem delu za razširjanje katoliškega tiska.

Uprava "Amer. Slovence" brate in sestro.

DOGODKI

med Slovenci po Ameriki

Na obisku

Chicago, Ill. — Tukaj se je zadnji teden mudila Mrs. Mary Birtič iz Clevelanda, O. Prišla je semkaj s svojo hčerko Miss Evelyn Birtič, katero je poslala v Chicago Notre Dame Akademijo iz Clevelanda na mednarodni kontest za tipkanje in brzo. — Mrs. Birtič si je ob tej priliki ogledala tudi prostore naše tiskarne in urada. — Hvala za prijateljski obisk!

Naši belniki

Chicago, Ill. — Operacija se je morala zadnji teden podvreči Mrs. Mary Leben in sicer radi vnetja na prsih. Naražja se v Billings bolnišnici in e ji zdravje polagoma izboljšuje. — V bolnišnici sv. Antona pa je bila pred kratkim operirana na vratu Mrs. Agnes Rom, kateri se stanje tudi izboljšuje. — Dalje se je morala podvreči operaciji na prsih tudi Mrs. Rose Fajfar, iz Cicero, Ill., in se nahaja v bolnišnici sv. Antona. Stanje se ji polagoma boljše. — Vsem bolnikom želimo skorajšnjega okrevanja.

Razstava

Cleveland, O. — Zadnja sobota je bila ob tukajšnjem jezzeru odprta velika razstava, na kateri je veliko zanimivosti. Med posebnosti te razstave lahko prištevamo slovensko gostilno "Ljubljana," ki je zgrajena v prav tipičnem slogu. Posebnosti te gostilne so, da bodo v njej gostje postreženi na željo z jedjo in pijačo prav po starokrajski navadi, kar bo gotovo privabilo veliko obiskovalcev.

Nesreča z avtomobilom

Milwaukee, Wis. — Nerodno nesrečo z avtomobilom je pred kratkim imel mladenič Stanley Tekaver. ki je dobil pri tem k sreči le nekaj bolj lahkih poškodb, dočim je bil avto, ki je bil last rojaka Antona Erčula, skoro docela razbit.

Obisk v Chicagi

Te dni sta nas obiskala Mr. Louis Simončič in John Keglavič, oba iz Clevelanda, Ohio. Slednji je cerkovnik pri cerkvi sv. Lovrenca v Clevelandu. Oba sta naša zvesta naročnika in prijatelja. Prišla sta na obisk svojih sorodnikov in znancev ter ob enem prinesla našemu uredništvu pozdrave od raznih prijateljev in somišljenikov iz Clevelanda. — Hvala za vse, posebno pa za prijazni obisk!

Smrtna kosa

— V Nokomisu, Ill., je umrl rojak Matevž Kavčič, v starosti 58 let. Doma je bil iz Oselice pri Kranju in zapuščal tukaj ženo. 2 hčeri in dve pastorki. V Pennsilvaniji pa Petek, 3. julija 1936

TARZAN IN OGNJENI BOGOVI

(62)

(Metropolitan Newspaper Service) Napisal: Edgar Rice Burroughs

OGLAS

v "Amer. Slovence" privede na društvene prireditve večjo udeležbo. Zato objavite svoj oglas v "Amer. Slovence"!

Ničesar drugega si niso ti roparji bolj želeli kot tega, da dobe enkrat v svoje roke Tarzana, ki jim je pri njihovem neposrednem poslu delal največje težave in zapreke, ker jih je vedno zasledoval. Tarzan je bil prepričan, da je sedaj odbila njegova zadnja ura, saj so vedno iskali prilike, da ga ubijejo.

Nekako v istem času, ko je smrt stegovala svoje mrzle ledene roke nad džangelskim junakom Tarzanom, kateri je bil po tako nesrečnem in nepričakovanem slučaju vjet, se je odigrala usodna drama okoli Lady Beth Barclay, ki je po čudnem slučaju postala jetnica divjih Baalovih privržencev v ravno istem gorovju.

Po povelju Niarhusa, krvičnega visokega žreca in predstavnika ljudstva Baalovih privržencev, so morale Lady Beth in Arhela iz svoje votline, ki je bila nekoliko bolj na samotni, k ostalo ljudstvu, ki se je bilo ravno zbralo k veliki procesiji in korakalo proti jezzeru, ki se je nahajalo v neki ožini.

"Ti si že videla Baalov ognjeni stober," je začel Niarhus govoriti proti Lady Beth; "in sedaj moraš spoznati še čudovito moč vode v Merodach jezzeru, v kateri se grešniki očistujejo svojih grehov. Lady Beth je nekoliko preterala, zato je velikega duhovnika vprašala, če bo morala ona v to vodo.

DOBAVA SORODNIKOV V AMERIKO

Ta je enajsti v vrsti člankov o naturalizaciji in državljanstvu.

Priseljenec se loči od svoje družine, vsaj začasno, kadar zapusti svojo domovino, da si poišče srečo v Ameriki. Ako je poročen, le redkoma se dogaja, da žena in otroci gredo z njim. On sam ne zna, da-li mu bo všeč v Združenih Državah in kako dolgo tukaj ostane. Navadno niti nima zadosti denarja za vozno vse družine. Svoje nade in svoj trud pa osredotoča na oni blaženi dan, ko se zopet snide s svojci.

Leta pa minejo in priseljenec stoji pred usodnim problemom: ali naj se povrne v stari kraj k ženi in otrokom ali pa naj se potruži spraviti jih sem, da ž njimi ustanovi tukaj svoj ameriški dom.

Ako se odloči povrtni se ne le k svoji družini, marveč prevzame tudi zopet dolžnosti državljanstva rojstne domovine, tedaj nikakor napram naturalizaciji ne prihaja v poštev. Povratek pa ni vedno lahka stvar niti ni vedno po godu priseljenca. Ako se odloči poklicati v Ameriko svojo ženo, otroke ali starše, tedaj vprašanje naturalizacije postane odločilne važnosti.

Dandanes se priseljenec pripušča v Združene države bodisi kot kvotni priseljenec ali pa kot priseljenec izven kvote. Število kvotnih priseljencev, ki morejo biti vsako leto pripuščeni v Ameriko iz te ali one dežele, je strogo omejeno po kvoti, določeni za vsako deželo. Število izvenkvotnih priseljencev, ki morejo biti pripuščeni, ni tako omejeno, ker so pripuščeni izven omejitev kvote. V splošnem le bližnji sorodniki ameriških državljanov morejo dobiti izvenkvotno vižo oziroma morejo biti pripuščeni kot priseljenec izven kvote. Ti so žena ameriškega državljanca in neporočeni mladoletni otroci ameriškega državljanca. Ako ženska, ki je ameriška državljanica, se je poročila z inozemcem, ta sme tudi priti kot priseljenec izven kvote, toda le ako se je poroka izvršila pred dnem 1. julija 1932.

Tudi, kar se tiče kvotnih priseljencev, najdemo, da se tudi v tem pogledu jemljejo posebno v poštev bližnji sorodniki ameriških državljanov. Polovica kvote vsake dežele je rezervirana za starše ameriških državljanov in soproge državljanek, ako se je poroka izvršila po 1. juliju 1932.

Res je sicer, da druga polovica kvote je prepuščena ženam ali neporočeni otrokom pod 21. letom onih inozemcev, ki so bili zakonito pripuščeni v Združene države za stalno bivanje. Kjer pa je kvota majhna in se hitro

izčrpa, so žene in otroci inozemca mnogo na slabšem kot žene in otroci priseljenca, ki je postal državljan. Ta razlika postane še hujsa, ako se vresničijo neka sedanja prizadovanja v Kongresu, da se kvote še bolj znižajo. Kar se tiče očeta in matere inozemca, ti nimajo nikake prednosti ali predprave po priseljeniškem zakonu.

Ko je industrijalna kriza in obširna nezaposlenost udarila Ameriko, je bilo priseljevanje še bolj omejeno vsled navodil ameriškim konzulom, naj ne izdajo vize onim inozemcem, ki, ako bi bili pripuščeni, utegnajo pasti na breme javnega dobrotelstva. To pomenja, da, ako inozemec nima zadosti sredstev, da bi se preživljal tudi brez dela oziroma ne prihaja k sorodniku, ki dela in ima sredstva za njegovo vzdrževanje, mu konzul ne daje priseljeniške vize. Vsled tega se je število kvotnih viz, dejanski izdanih, skrhlo za 80 do 90 odst.

Tako se je zgodilo, da le ena ali dve deželi sta izčrpala svojo kvoto v zadnjih letih — I. 1935 Turčija, Španjska in Filipinski otoki.

Dokler traja ta situacija, je državljan in inozemec v enakem položaju, kar se tiče kvotnih omejitev in prihoda sorodnikov — vsaj v onih deželah, kjer kvota ni bila izčrpana. Nikdo pa ne more znati, kako dolgo ta situacija bo nadaljevala. Spremeniti se more vsak čas. Nadalje, ameriški konzul, ko sodi, da-li kak inozemec utegne pasti na breme javnega dobrotelstva, utegne biti boljše naklonjen napram sorodnikom ameriškega državljanca in nekoliko olajšati njihovo dobivanje vize.

Iz vsega tega je lahko razvidno, kaj vse to pomenja za priseljenca, ki želi, da njegova družina pride v Združene države. On najde, da državljanstvo mu pomaga odpreti vrata, ki so bila takorekoč zaprta prihodu večini inozemcev; njegova žena in neporočeni mladoletni otroci postanejo takoj izvenkvotni. Njegovi starši pa dobijo pravico do prednosti v kvoti. To so predprave, ki naj jih vsak inozemec vpoštevaja, ko se odloča, da-li se potruži ali ne za ameriško državljanstvo.

F.L.I.S.

Podrobno razlaganje priseljeniških zakonov Združenih držav, spisano v angleščini, se pošlje onim, ki pišejo po isto na Foreign Language Information Service, 222 Fourth Avenue, New York City. Čtivo se pošlje brezplačno.

ARTILJERIJSKA TEHNIKA V PRETEKLOSTI IN PRIHODNOSTI

Pred dunajskim vojaškim muzejem v arzenalu je doslej stala glasovita 38 cm avstrijska haubica, ki je zaslovela med svetovno vojno. Sedaj bodo ta orjaški top z velikanskimi težavami in stroški prenesli v drug muzej. To se pravi, da ga ne bodo nesli, ampak da ga bodo na železniških vozovih in tračnicah prevažali. Pri tej priliki se listi spominjajo vsakovrstnih orjaških topov, ki so med vojno opravljali svoje uničevalno delo, obenem pa razmotrivalo, kako veliki topovi se bodo delali v prihodnje.

Najprej je med svetovno vojno zastreljal svet, ko se je zvedelo, da ima Avstrija velike 30,5 cm možnarje, za katere doslej nihče ni vedel. Ti možnarji so metali 380 kg težke bombe 11.500 m daleč. Nemci so sicer imeli 42 cm možnar, ki je bil seveda mnogo bolj učinkovit, zato pa skrajno neroden in so ga le s težavo premikali semtertja. Avstrijski 30,5 cm možnarji pa so bili naloženi na avtomobile ter so jih lahko hitro premikali.

Tudi 38 cm haubice, katere so Avstrijci začeli uporabljati leta 1916, so bile mnogo boljše, kakor nemška 42 cm haubica. 38 cm haubice so lahko 750 kg težke bombe metale 16.300 m daleč. Toda konstrukterji avstrijskega vojaško-tehničnega odbora na Dunaju so se nato lotili 42 cm haubice. Ta je lahko 1000 kg težko bombo vrgla 14 km daleč ter čudovito dobro zadela. Tega uspeha doslej še noben topniški strokovnjak na svetu ni prekosil. Le pomislite, kaj se to pravi, metati 14 km daleč granate, katerih vsaka je velika kot možki in teška celo tono. Ljudje mislijo, da ima zaslug za take topove tovarna, katera je naredila cevi, lafete in druge dele. To pa je zmotno naziranje. Glavna zasluga pri tem je inženjerjeva, ki je vse preračunal in je tovarna potem le po njegovih načrtih delala.

Vojaška tehnika bi lahko sicer zgradila še večje topove, toda to bi bilo potrebno in ne koristno, ker bi bil tak top preveč ne-

roden. Težko bi ga bilo prevažati semtertje. Zanimiv je razvoj orjaških topov, ki streljajo v kotu 42 in pol stopinje. Najprej je treba tu omeniti 24 cm top, ki ima silno dolgo cev in 215 kg težko granato vrže 26.300 m daleč. Ta top pa je prekosil drug orjak, ki je imel skoraj 16 m dolgo cev kalibra 35 cm ter je 600 kg težke granate metal 83 km daleč. Ta top so imenovali "dolgi Juri".

Toda ta čudoviti top je proti koncu svetovne vojne bil zasenčen po uspehih nemškega topa, kateri je na 128 km daleč obstreljeval Pariz. Ves svet je ostrmel in še danes skrivnost pokriva tiste dogodke. Vendar bo zanič mivo, če iz strokovnih poročil strokovnjaških pisateljev vsaj nekoliko povzamemo, kako so Nemci prav za prav prišli do tega orjaškega topa. Izdelal ga je po načrtih bivši avstrijski častnik, ki je pustil službo ter postal Kruppov soodpornik. Navadni top strelja največ v kotu 42 in pol stopinje. Toda na podlagi računov tega nekdanj avstrijskega častnika so na Nemškem vojaškem strelišču poskusili izstreliti top v kotu 50 stopinj. Granata je zletela mnogo dlje, kakor so mislili. Padla je na vrt nekega župnika na holandskem ozemlju, kjer je župnik ravno zalival cvetlice. Zračni tlak je vrgel župnika ob tla, sicer se pa hvalobogu ni nič zgodilo. To je bil prvi poskus. Nato so na podlagi tega poskusa vili skrivnostni 21 cm top, ki je imel 35 m dolgo cev. Postavili so ga med vojno na francoskem ozemlju 128 km od Pariza. Top je bil tako silno z razstrelivom nabasan, da je granata takoj izpočetka v kotu 50 stopinj z naglico 1600 m na sekundo šnila v zrak. Ker je bil top naravnat v kotu 50 stopinj, je granata zletela visoko v zrak in je končno prišla v brezračni prostor, kjer ni bilo več ovire od zračnega pritiska. Tako je granata nekaj časa mirno letela po brezračnem prostoru. Težnost pa je na izstreljek vendarle trajno vplivala, zato je po 40 km leta granata zopet začela leteti po zračnem prostoru ter je končno padla v Parizu na tla. Vsa ta strašna pot te granate pa je trajala le cele tri minute.

Odkar se je končala svetovna vojna, seveda nič več ne slišimo, da bi se bila težka artiljerija bogve kako razvijala. Pred kratkim pa je strokovni svet vendarle izvedel novico, da so francoski topniški konstrukterji ustvarili 22 cm top, ki bo še hujsi, kakor pa je bil zgoraj omenjeni nemški. Ta top bo baje mogel svoje granate metati iz severne Francije tja v Porurje in še čez Strassbourg do Stuttgarta in Karlsruhe. Ta novica je precej verjetna. Kakor so l. 1914 avstrijski 30,5 cm možnarji presenetili svet, se utegne zgoditi tudi v prihodnji vojni, da se bodo prikazali topovi, ki bodo lahko orjaške granate metali 200 ali pa še več kilometrov daleč v sovražno ozemlje. Seveda bo zato treba velikega napora konstrukterjev, ki bodo morali iznajti posebno močno razstrelivo, ki bo docela drugače sestavljeno, kakor je bilo doslej. Toda vojaški kemiki so

baje tudi že to vprašanje rešili. Artiljerijska tehnika se bo pač morala razvijati v istem pravcu, kakor se je razvijala druga vojaška tehnika. Granate bodo v prihodnji vojni imele mnogo več opraviti, kakor so imele doslej, ker so obrambna sredstva mnogo močnejša, kakor pa so bila ob koncu vojne. Granate bodočosti bodo morale razbijati najmodernejše jeklene in betonske plošče.

Tako blazno se torej razvija tehnika za uničevanje vsega, kar je ustvaril človek. Od srca želimo in upamo, da bi to ostale le mirne teorije in da bi uspehov teh iznajdb človeški rod nikdar več ne doživljal.

OPERACIJA V HIPNOZI

Že stara je misel, da bi zdravniki pri operacijah uporabljali mesto raznih mamil, kakor so kloroform, eter in druga narkotična sredstva, hipnozo. Kljub temu je ta lepa želja ostala v Evropi samo na papirju. Odlični zdravniki kirurgi so bili namreč proti hipnotiziranju bolnikov pred operacijo. Prvi poskus so morali pač napraviti Američani. Bolnico, ki so jo operirali v hipnozi, ni čakala sicer težka in nevarna operacija, in zato jo je zdravnik sam hipnotiziral. Po operaciji pa je bolnica, potem ko se je zbudila iz hipnoze izjavila, da ni čutila niti najmanjše bolečine. Verjetno je, da bodo sedaj večkrat porabili ta tako enostavni in ne nevarni način za lajšanje bolečin pri operacijah. Pripovedujejo, da je čikaški zobozdravnik dr. Shatleton že pred nekaj leti opustil vsa sredstva, s katerimi so drugi zdravniki lajšali svojim bolnikom bolečine, kadar so jim drli zobe. Že več let je zdravil zobe svojim bolnikom tako, da jih je vedno pred zdravljenjem hipnotiziral. Zdravnik sam priznava, da je na ta način izredno lahko delal in da mu niti enkrat ni odpovedala hipnoza.

Katoliški Slovenci, podpirajte svoj list "Amerikanski Slovenec"!

MRS. ZIONCHECK

Žena kongresnica Zionchecka, s katerim se je poročila pred par meseci. Njenega moža imajo točno zdravniki po dopazovanjem glede njegovega umskega stanja.

Na desni na sliki vidimo Maksa Schmelinga, ki si je pred nekaj dnevi pribral boksarsko prvenstvo s tem, ko je premagal Joe Louisa. Pogled na njegovo oko pa kaže, da tudi Louis ni njega samo božal.

RAZNOTEROSTI

PEKEL AMAZONKE

Na razmotrivanju nemškega generala Kundta, kam bi spravili vsaj milijon brezposelnih delavcev (pri tem je pomislil na prostrane prostore ob reki Amazonki ... je odgovoril mehiški list "Excelsior" med drugim sledeče: Pokrajina Amazonke je brezkončna in z orjaškimi gozdovi pokrita. Pravzaprav je to ena od zadnjih pokrajin sveta, katerih se še ni dotaknila človeška noga. Edini ljudje, ki so doslej prodrli v srce džungle in tam nekatere kraje openili, so takozvani Chicleros. To so čestokrat evropski pustolovci, katerim je justica še dolžna težke kazni. Premnogokrat so to iz Guyane pobegli kaznjenci, ki so se v divjini čutili varne. Toda koliko volje in fizične moči je treba, da zmaga človek strahotno podnebje in domačine. Zakonodajalec v prašumih Amazonke je samokres. Priseljenci in rokodelci polegajo prečestokrat pijani in od kinina oslabiljeni na svojih "njivah" sredi močvirij se palijo na žgočem soncu. Od časa do časa pa opravljajo kak posel skupno z domačini. Gorje pa domačinu, ki je bil obtožen tatvine. Najprej ga izbičajo, nato pa ga vržejo v močvirje, kamor prileti takoj milijardni roj komarjev, ki mu sesajo kri pri živem telesu. Kolonisti se morajo torej neusmiljeno boriti proti sovražni naravi in proti številnim nevarnostim tropičnega pragozda. Zverj teh prašum so pa še najnevarnejše zlo teh krajev. Jaguar in puma so strah domačinov. Še strašnejši pa so so vampirji, tarantele, pijavke, kobilice in mušice. In če se pojavijo armade termitov pred temi masami, gozd se izprazni, pa tudi človek se umika na varno. Zakaj te ogromne mravlje bi se vrgle nanj in ga tekom ene ure do kosti ogolodale. Končno preži neprestano mrzlca na svoje prebivalce. Kolonisti bi se pač morali ustaviti najprej v manj nevarnih pokrajinah, nato pa bi prodirali korak za korakom v močvare. Če bi se jim končno le posrečilo premagati naravo, bi bila njihova nagrada neprecenljive vrednosti ...

ODKOD KOMPAS?

Kdo je odkril kompas, je vprašanje, ki ga raziskovalci še niso razčistili. Običajno veljajo za njegove izumitelje Kitajci. Le malo kdo pa ve, da se bavi s tem vprašanjem tudi neka arabska pripovedka.

Ta pripovedka pravi, da je Abrahamov sin Izmael, prednik arabskega ljudstva, ko ga je oče zavrgel, potoval proti jugu in dospel po dolgem romanju v dolino Meke. Tam je postal poglavar mogočnega beduinskega rodu. V neki vojni s sosedi je zbolel Izmael baš v trenutku, ko so se začele sovražne čete bližati. V svoji stiski je zato pomolil k Alahu in ta je vrgel z neba kamen, ki je obležal pred Izmaelovimi nogami.

Bolnik se ga je dotaknil in je pri tej priložnosti ozdravel ter potolkel sovražnika. Kamen iz neba ni bil nič drugega nego sloviti "črni kamen" Kaaba, ki je storil še marsikakšen čudež. Ozdravil je ljudi od kužnih bolezni. Sosedi so Izmaelovemu ljudstvu ta čudodelni kamen zavidali, pa so ga skušali dobiti na vse načine. Nekega dne so poslali v Meko tropo krepkih mož, da bi ga ukradli. Možem je to uspelo, toda Izmaelovci so jih začeli takoj zasledovati. Na begu so tatovi kamen odvrgli, ki se je pri padcu na tla razbil na več kosov. Poskusili so jih spraviti spet skupaj, toda nekoliko drobcev se je izgubilo. Eden teh drobcev je prišel v roke nekemu brodarju, ki je na ladji ugotovil, da kaže drobec z eno stranjo vedno proti severu, z drugo pa proti jugu.

KAKO MIŠKA GLOJE

Domača miš je znana, da ogoloda vse, kar ni kovinastega ali kamenitega. Za to njeno lastnost se je zanimal s psihološkega stališča W. Schaff. Zapiral je miš v kletke s stenami iz različnega materiala, da bi dognal, kako se bodo pregledale iz njih. Miš je začela glodati pri špranjcah, na vogalih in robovih. Če špranja skozi vso steno, jo miš pregleda tako, da lahko zleze skozi. Če je v steni več špranj neenake širine, si izbere miš

vedno najširšo, čeprav poskuša glodati tudi druge. Pri oceni širine špranj se pa ne zanaša na oči, temveč na izbojen tip, ki ga ima v gobčku. Miš gloda tudi v popolni temi. Na gobčku ima sicer tipalne brčice, ki pa pri tem ne igrajo nobene vloge. Miš spozna razliko v širini za 1—5 mm. Če je špranja preozka, miš neče glodati.

Miš tudi spozna, če gre špranja skozi vso steno ali pa samo skozi en del. Najbrž se ravna pri tem po zraku, ki prodira skozi špranjo, ali pa po razliki med notranjo in zunanjo toploto. Miška razlikuje tudi trše stvari od mehkejših. Prednost daje vedno mehkejšim predmetom, ne da bi jih posebej preizkušala. Vendar si pa izbere širšo špranjo, čeprav je v tršem lesu. Če naleti miška na tenko, prožno in upogljivo steno brez špranj, recimo na gladko napet papir, ne poskuša priti skozi. Vse torej kaže, da stene brez špranj, čeprav niso iz posebno trdega materiala, miši zadržijo.

BARVA VODE

Po izreku nekega znamenitega naravoslovca je voda "brezbarvna tekočina z intenzivno temnomodro barvo". V manjših množinah je voda res brezbarvna, morska voda pa je v svoji temeljni barvi večinoma modra. Prej so menili, da je ta barva odvisna od količine soli, danes se nagibajo učenjaki k naziranju, da zavisi od svetlobe, ki jo odsevajo drobni trdni delci v vodi.

Ti trdni delci kalijo vodo; čim več soli je v njej in čim višja je temperatura vode, tem hitreje se kalčki delci sesedajo na dno. S tem se da pojasniti, zakaj so tropska morja z veliko primesjo soli tako temnomodra, mrzla morja z malo soli pa bolj zelenkasta.

"Ime "Rumenega morja" izviraja od velike množine drobnega peska, ki ga Hoango prinaša vanj.

"Rdeče morje" je rdečkasto od mikroskopskih bitij, ki živijo v gornji plasti njegovega južnega dela. "Skrlatno morje", kakor imenujejo Kalifornijski zaliv, je spet sprejelo svoje ime od neštevilnih rakov v njem.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

DENARNE POŠILJATVE

odpravljamo v Jugoslavijo, Italijo in vse druge dele sveta po dnevnem kursu. Včeraj so bile cene:

Dinarji:	
Za \$ 2.75.....	100 Din
Za \$ 5.15.....	200 Din
Za \$ 7.25.....	300 Din
Za \$ 9.65.....	400 Din
Za \$ 11.75.....	500 Din
Za \$ 23.50.....	1000 Din

Lire:	
Za \$ 4.80.....	50 lir
Za \$ 9.25.....	100 lir
Za \$ 44.00.....	500 lir

Za izplačila v dolarjih:	
Za \$ 5.00 pošljite.....	\$ 5.75
Za \$ 10.00 pošljite.....	\$ 10.85
Za \$ 15.00 pošljite.....	\$ 16.00
Za \$ 25.00 pošljite.....	\$ 26.10
Za \$ 40.00 pošljite.....	\$ 41.25
Za \$ 50.00 pošljite.....	\$ 51.50

Ker se kurz večkrat spreminja so cene podvržene spremembam. Pri večjih svotah poseben popust. Vsa pisma in pošiljate naslovlite na:

JOHN JEPICH
(V pisarni Amer. Slovenca)
1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILL.

ANGLEŠKI MOLITVENIKI

Ki jih ima v zalogi Knjigarna Amerikanski Slovenec:

THE CATHOLIC GIRL'S GUIDE. Usnje, zlata obreza.....	\$2.25
Usnje, rdeča obreza.....	\$2.00
COMMUNION PRAYERBOOKS. Trde platnice, zlata obreza.....	\$1.00
DEVOUT CHILD. Bele platnice in črne platnice.....	10c
KEY OF HEAVEN. To je najbolj popularen angleški molitvenik v Ameriki. Fino vezan v koščene biserne platnice, zlata obreza, v platnice znotraj vdolan biserni križec, stane.....	\$2.75
Fino usnje, vafirane platnice, zlata obreza, v platnice vdolan krašen biserni križec.....	\$2.50
Koščne platnice s sliko, zlata obreza.....	\$1.75
Fino usnje, zlata obreza.....	\$1.50
Fino usnje, lepo vezano.....	\$1.00
LITTLE COMMUNICANTS PRAYERBOOK. Platno vezane.....	45c
LITTLE CATHOLIC CHILDS PRAYERBOOK. Koščene platnice, zlata obreza.....	\$2.00
MANUAL OF DEVOTIONS. Usnje, zlata obreza.....	\$2.50
MY GOD & MY ALL. Molitvenik za otroke. Zlata obreza.....	\$1.25
VEST POCKET MANUAL. Usnje, zlata obreza.....	\$1.00
WITH JESUS..... Usnje, vafirane platnice, zlata obreza.....	\$1.00
Koščne platnice s sliko, zlata obreza.....	\$1.25
YOUNG MANS GUIDE. Usnje vezano, rdeča obreza.....	\$2.00

Naročilom priložiti denar v gotovini ali Money Order in pošljite na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 W. Cermak Road, : : Chicago, Illinois

Najboljše pivo

bote pili na partijah, društvenih veselicah, piknikih, če naročite "MONARCH" pivo od

JOHNA KOČHEVARJA

West Side Distributor of
MONARCH BEER
2215 W. 23rd Street
CHICAGO, ILL.
Telefon Canal 6177

"Za srečo"

POVEST — SPISAL FR. MALOGRAJSKI

"S Kranjskega, s Kranjskega!" potrdi Tonček. "Tam nekje na Dolenjskem sva doma ... In ti?"

"Jaz sem pa iz Podkrajca nad Vipavo, če vesta, kje je to."

"Jaz dobro!" odgovori Tonček. "Hodil sem že tam. Pri Jurčku v Podkrajcu se je včasih dobro pilo in jelo."

"No in ravno Jurček sem jaz! ... Glejte, no glejte, kako se včasih snidejo rojaki! Jako sem vesel, da vaju je k meni zaneslo naključje. Danes ostaneta pri meni, če se vama nikamor ne mudi ..."

"Meni nikamor," reče Tonček.

"Meni pa še manj," pristavi Luka, ki je bil jako nestanovitni človek in mu tudi to potovanje s Tončkom že ni ugajalo več posebej.

Jurček ju popelje v hišo, kjer je tujca tudi žena njegova sprejela jako prijazno. Kmalu so imeli raznih jedil in tudi pijače na mizi. Tonček in Luka sta pometala s krožnikov, da ju je bilo veselje gledati. Ker je bila tudi gospodinja s Kranjskega doma in bila napravila jedi prav tako, kakor je navada pri nas, jima je vse izredno dišalo, tem bolj, ker jima je jed vzbujala tudi še spomine na lepše dni.

"Vam se godi, kakor je videti, prav dobro?" vpraša Tonček Jurčkovega.

"Hvala Bogu, zadovoljen sem!"

"Ali imate še kaj znancev v obližju?"

"V obližju ravno ne! ... Ampak imam tudi brata še tukaj v Braziliji. On ima s kavo opraviti, s kavo."

"Pa kako se mu godi?"

"Tudi dobro!"

"Kaj, s kavo imeti opraviti, pa se mu godi dobro? ... Ne, tega pa ne verjamem!" reče Tonček. "Kaj se pravi, obdelovati kavo, to vem jaz dobro, kajti opravljal sem tisto delo dolgo, pa si ga ne želim nikoli več. U-u ... kava! Že besede same ne morem slišati več!"

"To je pač tako, kakor človek zadene!" ugovarja Jurček. "Svojemu bratu sem službo jaz preskrbel, in zdaj je nadzornik v kavovih nasadih ter ima prav dobro plačilo."

"Vidva morata biti iz posebno srečne rodbine, ker jaz ne bi svetoval nobenemu več, da naj gre v Brazilijo iskat sreče," pripomni Tonček, kateremu vse to nikakor ni šlo v glavo.

"Tudi jaz bi morda tega ne storil, ako ravno sem, kakor sem že omenil, za svojo osebo prav zadovoljen. Tukaj je res mnogo odvisno od sreče! Malokdo najde to, kar je pričakoval. Na negotovo naj bi nihče ne hodil semkaj ... Z mojim bratom je bilo drugače, ker sem bil že jaz tukaj! Pisal sem mu, naj pride za menoj, in ko je prišel, sem mu šel lepo naproti ter mu poskrbel vse potrebno."

"Pa so tudi taki ljudje," pripomni Tonček in pogleda pomenljivo Luketa, "ki pisarijo domu lažniva pisma; ljudje, ki trdijo, da se jim godi tukaj dobro, pa ni vse nič res. Jaz poznam nekatere, ki so zabredli vsled takih pisem v veliko nesrečo."

"Taki ljudje, ki poročajo domu neresnico, nimajo vesti," reče Jurček.

"Jaz tudi pravim, da ne!" pritrdi Tonček. "Toda takega človeka imava midva tukaj le poleg sebe! ..."

Bodisi, da je bila Tončka razgrela pijača, bodisi, da mu je bil spomin na to, kar je bil prestal, vzbudil srd v srcu, hkratu je bil postal razjarjen.

Luka, ki je dobro vedel, da merijo Tončkove besede nanj, pripomni:

"Jaz nisem vendar nobenega semkaj zvalil!"

"Kaj ...? Nobenega ...? — Kaj pa tvoja žena in otroci, tvoja sestra, tvoja svaka in mi drugi ...? Ali nismo mi mar nihče?"

"Kaj, moja žena tukaj?" vzklikne Luka. "In ti mi ne črhnesh nobene besede, ko hodiš že toliko časa skupaj!"

Zdaj se loti pa Luke jeza. Skloni se po koncu in vzdigne svojo velikansko koščeno dlan, kakor bi hotel pripeljati Tončku zausnico. Ta pa mu reče:

"Nikar! Prevelika je tvoja dlan za moje suho lice. Sicer pa zaslužiš ti prej kaj takega, nego jaz!"

Luki omahne roka. Hipoma mu napolni srce mehkejši čuti, in solze se mu ulijejo po licih. Bil je lahkomišeln, a brezčutnega srca vendar ni imel. S tresočim glasom vikne:

"Moja žena, praviš, da je tukaj? In zakaj si molčal tako dolgo? Zakaj mi nisi precej povedal tega?"

"Zato, ker sem vedel, da bi bil ti precej silil, in ker ti nisem hotel težiti srca, predno bi se bil prepričal, da moreš kaj storiti za one reveže. In pa mene tudi nič ni prav kaj mikalo, da bi te bil spravljat tja že zdaj, ko se mi še ni prav zacepil hrbet od udarcev, s katerimi so me obkladali tamkaj. Počasi bi te bil že pripeljal do tja, toda to ti že zdaj povem, da prav tja ne pojdem jaz nikdar, ampak te počakam kje v okolici! Saj vem, kako plačilo bi prejel zato, da sem jo pobrisal."

Tonček razloži nato vse, kako so se bili odpravili z doma, kaj jih je doletelo na morju, in kakemu trinogu so prišli v pesti.

Ko je Luka slišal, da mu je umrl sinček, in kaj sta mu prestala žena in hčerka, razjokal se je znova in ihtel je kakor otrok. Očitno mu je vest, da je on zakrivil to nesrečo.

"No, zdaj mi le nikar ne tuli," mu reče Tonček, "kajti ti nimaš takega glasu, kakor drugi ljudje, in če te že ni moči poslušati, ako poješ, te je še manj mogoče, ako jokaš! Kar je, to je! Tu ne pomaga nobeno javkanje več!"

"V katerem kraju pa so oni?" vpraša Jurček.

"Tam blizu kraja Rio Novo," odgovori Tonček. "Tistemu poštenjakoviču pa, ki jih ima v sužnosti, je Manoelo Damasio ime. Da bi ga šent, tega krvoloka!"

"Rio Novo ni tako daleč od tukaj, in ime Manoelo Damasio mi je tudi znano," reče Jurček. "To je znan lopov ... Kako so mogli vendar zadeti tako slabo! ... In pa da si ne znajo pomagati! Seveda, nevednost, nevednost, ta našim ljudem tudi veliko škodi! Zakaj ima pa Avstrija po Braziliji svoje konzule?"

"Konzule?" vpraša Tonček. "Kak spak pa je to, konzul? ... Te besede še svoj živi dan nisem slišal! ..."

(Dalje)

POVESTNE KNJIGE IN ROMANI

katere ima v zalogi naša knjigarna:

POL LITRA VIPAVCA, D. Feigl. Broš. 136 str. Kratke zabavne zgodbe iz življenja.	60c	To je nadaljevalna povest iste. Tu čitate, kaj se je z Tarzanom godilo pozneje.	\$1.25
POLJUB, K. Svetla. Broš. 97 str. Interesantna povest iz gorskega življenja češkega naroda.	50c	Mehkovezane.	95c
POSLEDNJI DNEVI POMPEJEV, E. L. Bulwer. Trdovezana 355 str. Zanimiv roman v dveh delih, vsaka zase. Obe knjigi.	\$2.00	TARZANOVE ŽIVALI, E. Burroughs. Mehkovezane, 274 str. Napeto pripovedovanje o Tarzanu in njegovem življenju. Ta roman je prav tako zanimiv kakor druge povesti o Tarzanu.	95c
PO STRANI KLOBUK, D. Feigl. Broš. 155 str. Kratke črtice vsebine in zelo zanimive.	75c	TARZAN KRALJ DŽUNGLE, trdovezana knjiga z slikami z 300 strani.	\$1.00
PETER MARKOVIČ, Iv. Pregelj. Broš. 201 str. Zgodovinska povest, ki pripoveduje, kako je strašilo ljubljanske šolarje.	75c	TATIČ, Fr. Bevk. Trdovezana 86 str. Zanimiva povest samobitoženca.	75c
POTOP, H. Sienkiewicz. Znamenita zgodovinska povest iz življenja poljskega naroda. Dva dela vsak v svoji knjigi. Prvi del ima 956 str. in drugi 495 str. Obe knjigi.	\$6.00	TIHO JEZERO. Povest za slov. mladino.	75c
POVESTI IN SLIKE, Ks. Meško. Broš. 79 str. Kratke povesti iz življenja.	45c	TIK ZA FRONTO, D. Feigl. Broš. 150 str. Vesele in zabavne črtice iz vojaškega življenja.	80c
PRAVILICE, F. Milčinski. Trdovezana 133 str. Ilustrirana z risbami.	90c	TESTAMENT, J. Kršnik. Broš. 78 str. Zanimiva povest o slovenskem gospodarstvu in njegovi oporoki.	85c
PRAVILICE IZTOKA, Iv. Vuk. Trdovezana, 125 str. Zanimive pravilice, vporabljuje za zabavo in kratak čas.	75c	TO KRAJ IN ONKRAJ SOTLE, ter tam preko, F. Žolna. Trdovezana 68 str. Hudomušnice, ki se z zanimanjem čitajo.	65c
PREGELJ IVANA ZBRANI SPISI, Broš. 255 str. Dve krasni povesti v eni knjigi: Zgodbe zdravnika Muznika in Tolminške matere sveta noč.	\$1.00	TOLMINCI, I. Pregelj. Broš. 415 str. Zanimiva povest o Tolmincih in njihovem življenju.	95c
PRAVILICE, O. Wilde, trdovezana.	50c	TRENUTKI ODDIHA, Več zanimivih povesti v eni knjigi.	50c
PRIHAJAC, Fr. Detela, trdovezana knjiga, 157 str. Povest iz življenja.	\$1.00	TROJE ANGELSKIH ČEŠČENJ, J. Vošnjak. Zanimiva kmetijska povest iz slovenskega življenja.	35c
PRIPOVESTI O PETRU VELIKEM, Broš. 308 str. Zanimiva povest.	75c	TUJSKI PROMET, F. Detela. Trdovezana 174 str. Povest iz življenja Dolenjcev iz novomeške okolice. Zelo zanimivo.	\$1.00
PRST BOŽJI ali izgledi božjih kazni, oz. slučaj, ki niso slučaj. Broš. 78 str.	35c	TUNEL, B. Kellerman. Trdovezana 294 str. Zelo napet roman, ki ga čitatelj ne odloži, dokler ga ne prečita.	\$1.20
PTIČKI BREZ GNEZDA, Fr. Milčinski. Broš. 204 str. Ljubljanska povest, zelo zanimiva.	45c	UBOGI UŠTIN, St. Slavec. Brošura 132 str. Zanimiva slovenska povest.	55c
RABLI, Fr. Bevk. Trdovezana, 106 str. Črtice iz trenotkov trpljenja. Zelo napeta povest.	75c	VENEC SLOVANSKIH POVESTI, Broš. 270 str. 6. knjiga. Črtice z ogledom. — Ta tretja. — Poroka po pomoti. Vse tri povesti so vrlo zanimive, vse v eni knjigi.	60c
ROŽA DEKLET, povest spisal Janez Langerholc, brošura z 56 strani.	25c	VERA, O. Waldova. Trdovezana 154 str. Interesantan roman iz rusčine.	75c
SANGUIS MARTYRUM, L. Bertrand. Broš. 206 str. Zelo zanimiva povest iz prvih časov kristjanov.	60c	V LIBIJSKI PUŠČAVI, A. C. Doyle. Roman, ki vas popelje v burne zanimive slučaje libijske puščave.	60c
SISTO E SESTO, zelo zanimiva povest iz italijanskih Abrucev. Broš. 107 str.	35c	V OKLOPNJAKU OKOLI SVETA, R. Kraft. Prvi in drugi del, vsak po.	80c
SKRIVNOST NAJDENKE, zanimiva povest o najdenem dekletu, ki se čita z velikim zanimanjem.	50c	V PETROGRAD, L. Stiasny. Zanimive potpisne črtice.	75c
SLIKE, Ks. Meško. Broš. 190 str. Kakor vse Meškove povesti je tudi polna zanimanja.	65c	VSTAJENJE, R. Vrabl. Zanimiva povest.	25c
SLOVANSKA KNJIŽNICA, 57, 58 in 59 snopič. Dve zelo zanimivi povesti: Povesti s potovanja in Korotanske povesti. Zelo priporočljive.	75c	VSTAJENJE, roman v treh delih spisal L. N. Tolstoj; trdovezana knjiga z 595 strani.	\$3.50
SMRT PRED HIŠO, Fr. Bevk. Broš. 133 str. Roman iz našega kmečkega življenja, ki se s posebnim zanimanjem čita.	65c	V TUJIH SLUŽBAH, A. Jirasek. Broš. 270 str. Zanimiva povest iz češkega življenja.	95c
SORODSTVO, Iv. Sorli. Broš. 128 str. Interesantna povest iz slov. življenja.	45c	VZORI IN BOJI, J. Debevc. Trdovezana 415 str. Opis dijaškega življenja, ki je prav zanimiv.	\$1.50
SPAKE, N. Korun. Trdovezana 151 str. Kratke vesele zgodbe.	\$1.00	ZAGORSKI ZVONOVI, Reimichl. Brošura 234 str. Knjiga, ki se z velikim zanimanjem čita.	75c
SREČA, povest spisal Janez Langerholc, brošura z 42 strani.	25c	ZGODOVINA 17. PEŠPOLKA, K. Capuder. Trdovezana 176 str. Ilustrirana knjiga, ki opisuje zanimivosti slavnega 17. regimenta.	\$1.00
STEZOSLEDEC, pretresljiva povest iz ameriškega življenja.	30c	ZADNJA NA GRMADI, Fr. Jaklič. Zanimiva povest iz ribniške zgodovine.	\$1.00
SVETLOBA IN SENCA, Fr. Detela. Broš. 176 str. Kakor druge Detelove povesti je tudi prav zanimiva.	80c	ZADNJA KMEČKA VOJSKA, Trdovezana, 378 str. Zanimiva povest iz hrvaškega življenja in njih borbe proti tlačiteljem.	\$1.25
SVETOBOR, P. Bohinjec. Broš. 279 str. Zanimiva povest iz konca 11. stoletja.	60c	ZADNJA PRAVDA, J. S. Baar. Broš. 184 str. Velezanimiva povest iz češkega življenja, ki bi jo moral čitati vsak naš človek.	50c
ŠOPEK SAMOTARKE, Manica Komanova. Broš. 175 str. Kratke povesti, ki so priljubljene zlasti ženstvu.	50c	ZADNJI DNEVI V OGLEJU, Roman iz petega stoletja po Kristusu. Trdovezana 120 str.	85c
STIRI LETA V RUSKEM UJETNIŠTVU, J. Grdina. Broš. 611 str. Zanimiva knjiga, ki opisuje doživljanje vojnega ujetnika.	\$2.00	ZADNJI DNEVI VELIKEGA MUČENIKA, M. Bambič. Broš. 80 str. Zanimiva povest iz misijonskega delovanja v Ameriki.	45c
SELO STEPANČIKOVO, F. M. Dostojevski, nova knjiga. Broš. 243 str. Zelo humorističen roman iz ruskega življenja.	\$1.25	ZAPISKI IZ MRTVEGA DOMA, A. M. Dostojevski. Trdovezana 258 str. Napeta in zanimiva povest iz rusčine. Dva dela, vsak v svoji knjigi. Vsak del.	\$1.25
TARAS BULJA, N. Gogolj. Trdovezana 206 str. Zanimiva povest iz Rusije.	75c	ZBIRKA NARODNIH PRIPOVEDK, J. P. Planinski. Broš. 70 str. Prvi in drugi zvezek. Vsak po.	40c
TARZAN IN SVET, E. Burroughs. Trdovezana 308 str. Se ne spominjate kako ste z zanimanjem čitali povest Džunglo.			

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order, bančnem draftu ali v znakah. Knjige pošljamo poštne prosto. Vsa naročila pošljite na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. CERMAK ROAD,

CHICAGO, ILLINOIS

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Tudi g. Molek — rešuje.

(Konec)

"Istočasno je primitivni človek razvil vero v svojega 'dvojnika' ali dušo, ki živi po smrti in mu lahko koristi ali škoduje. 'Dvojnika' ali dušo so mu sugerirale sanje, v katerih je videl svojce, in odsev v vodi." Hardinohamol, jih poseka prav vse ne le bogoslovce, vse filozofe, ki so se kdaj ukvarjali z vprašanjem duše in posmrtnim življenjem in pisali in še pišejo o tem debele knjige. Kako bi prišlo do vere, da ima človek dušo? V sanjah je videl človek svojega dvojnika, in ko se je kdaj sklonil, da bi se navel iz vrelca, je videl tam svoj odsev — in vera, da ima človek dušo je bila sfihsana. Ker so pa sanje prazne, in je prazen in votel tudi odsev v vodi, je prazno vse tudi, kar bi bilo poleg ust in trebuha in duše ni nikjer. Pa govori človek v 20. stoletju o — primitivnem človeku.

To je edini poizkus v članku o 'zakaj, kako,' pa je tak, da bi bil lahko še papir protestiral zoper to — primitivnost. Kaka zanimivost, to je vse.

"Prosvetna šola in izobrazba sta dvignila človeka na novo stopnjo poimovanja življenja," meni človek. Seve, če ni nobenega Boga, je bila 'stara' stonja življenja, da so ljudje otroci božji, bluff in morda celo nameravana prevara. "Nova" stonja bi torej bila: par let dela in prepira in težav in trpljenja s kako urico nekega 'prijetnega,' in konec, amen. Ko bi človek mene mogel prepričati, da je le to 'novo' stališče tudi pravilno, še danes vzamem štrik. Ker na takile 'verniki' o 'novem' stališču ne vzamejo štrika, bo s to 'vero' vrlo švoh, in je švoh, naj se ti verniki še tako pridružujejo.

Brez frančiškana Mc Cabea ne gre roba naprej. Ta pravi, in kar bivši frančiškan pravi, to drži ko dreto, da je zdaj

POZOR!

Kadar potrebujete premoga, drv, bi radi vozniaka za selitev, ali kak drug prevoz, tedaj me pokličite na telefon.

JOHN ŽELEZNIKAR
Auto Truki za splošni prevoz
2045 West 23rd Street, Chicago, Ill.
Tel. Canal 4534

ROJAKI SLOVENC!

Kadar želite o krasiti grobove svojih dragih, ne pozabite, da imate na razpolago lastnega rojaka.

Postavljam in izdelujem vse vrste nagrobne spomenike v vseh naseljenih državah Illinois. Cene zmerne, delo jamčeno, postrežba solidna. Se priporočam!

Kadarkoli nameravate kupiti nagrobni spominski kamen, pišite na poizpisanega za vsa pojasnila in za cene. V Vašo korist bo.

Joseph Slapničar
SLOVENSKI KAMNOSEK
1013 North Chicago Street,
JOLIET, ILL.
Telefon 2-4787

Učite se angleščine

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$2.00**

Naročila sprejema

Knjigarna Amerikanski Slovenec

Chicago, Illinois 1849 W. Cermak Road,

200 milijonov ateistov na svetu. Eh. er. niti on ni ateist, samole trdi, da je, in če bi kdaj le posijal na njega žark božjega usmiljenja, in upajmo, da bo, in bi kdaj ta žark posijal tudi na drugih 200 milijonov vključivši člankarja, prav do zadnjega in do člankarja bodo postali — teisti. Na vsem svetu niti enega ateista ni. Počakajmo malo še ni vseh dni konec.

Tenor člankov bi bil neka: Prej cerkev (katoliška, se razume) totalitarna, potem je začelo pokati in poka naprej, menda skozi pet stoletij poka, in cerkev se komaj še vzdrži na površju, pa je prav pri koncu in je bo konec, saj ateisti se množijo ko kobilice, in kak moderni "kosmobožci," kakršni so n. pr. Jeans, Edington na Angleškem in pri nas Millikan, Carrel, Compton. "mora" biti za cerkev jako slaba tolažba," "kar bomo kmalu videli," meni in trdi člankar.

Dovolite, g. Molek. Za davno, preden je bila katoliška cerkev ustanovljena, je kar mrgolelo raznih ateistov, agnostikov, skeptikov, panteistov, tudi prav malo — modernih "kosmobožcev." Ko se je cerkev prikazala, so se te trume pomnožile in napadale že prve dni. zadnjih pet sto let. he. he. že dva tisoč let je cerkev v borbi z vsemi, v borbi tudi z najmodernejšimi kosmobožci. V borbi, pravim in trdim, ne morda v kaki — tolažbi.

Kako zdravo zрно se pa povsod najde, in jaz bi videl to zрно v besedah: "Situacija danes torej je, da preprosta masa, ki je pod vplivom duhovščine, še veruje v osebno višje bitje. Ta verujoča masa je na dnu." To je zрно, in to bo še trdo zрно. "Vpliv duhovščine" je kikenkoken, ako masa ni prav nezvestno na pravem. Jaz trdim, da je, in trdim prav radi tega, da je to zрно in trdo zрно. Ako pa bo razvoj tak, kakršnega pokazuje člankar, nameraj, da postane tudi ta masa na dnu ateistična, potem bo konec — cerkve, ves "vpliv duhovščine" ne bo zadržal konca, ko bo tudi duhovščine, ker pač cerkev, konec, ampak za te ateistične mase ne bo prišlo "novo poimovanje življenja," kakor upa in trdi člankar, s koncem cerkve bo prej že prišel konec mas, in zadnji stavek bo brez upa, ker ne bo "življenja."

List "Am. Slovenec" je lastnina katoliških Slovencev v Ameriki. Kdor podpira katoliški list "Am. Slovenca," podpira katoliške Slovence v Ameriki.

DR. J. E. URSICH

ZDRAVNIK IN KIRURG

2000 W. Cermak Road

CHICAGO, ILL.

Uradne ure: 1—3 popoldne in 7—8 zvečer izjemni ob sredah.

Uradni telefon: Canal 4918

Rezični telefon: La Grange 3966

PO DNEVI NA RAZPOLAGO

CELI DAN V URADU.

TISKOVINE

vse vrste za društva, trgovce in obrtnike izdeluje lično in točno

Slovenska tiskarna
Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Rd.

Chicago, Ill.